

Jalové řeči a plané naděje

Ve spojitosti se vstupem do EU se často hovoří o podmínkách a možnostech zaměstnávání našich v jiných zemích. Někteří politici na to téma dokáží mluvit předlouhou dobu. Myslím, že zbytečně. Když střízlivým pohledem přehlédneme evropskou situaci v zaměstnanosti, tak zjistíme, že vlastně ve všech zemích jsou s tím podobné starosti a problémy. Proč tedy tolik řečí právě o zaměstnávání v cizině? Vždyť při volném pohybu osob po unii bude stejně záležet jen na tom, koho si zaměstnavatel vybere. A odmítnout může přece také kohokoliv. Navíc je jisté, že např. v Německu jsou zaměstnání naši lidé, pracovníci ve výpočetní technice, už několik let a není pochyb o tom, že když se to bude hodit, zaměstnají tam šikovné odborníky, do jejichž vzdělání stát investoval spousty peněz, bez ohledu na cokoli. Mnohdy se mi zdá, že naši vládní představitelé vytvářejí nepříznivé podmínky pro některé profese zcela úmyslně, přičemž tím cizákům již "hotové" odborníky. Odchody zdravotních sester i lékařů tomu nasvědčují. Pracovníci běžných profesí, kteří nemohou sehnat práci doma, ji nejspíše neseženou ani tam. Řeči politiků a "papoušků" ze sdělovacích prostředků nejsou nic jiného, než jalové tlachání" vzbuzující plané naděje nešťastníků, kteří kdysi uvěřili prohaným propagátorům kapitalismu, a bohužel si dosud z toho nezvali ponaučení. Navíc se takovým "pohádkovým povídáním kolem dokola" zakrývají a odsouvají problémy mnohem vážnější. Až dojde na čerpání z fondů EU, na které mnozí tak naivně spoléhají, to teprve přijde to zásadní rozčarování. V té době ale ti, kteří naši zemi do toho spolku tak "šikovně" vmanévrovali, už nebudou ve vládě. Skončí jim mandáty a nejspíše budou usazeni u korytek s výslužkou za dobrou službu. A že to nebude za dobrou službu naší zemi, je jisté!

Josef Kořínek

TÝDENÍK

www.republikani-europarlament.com

www.republikani.com

www.repmladez.com

REPUBLIKA

DUBEN/KVĚTEN 2004

ČÍSLO 17/ROČNÍK XV

6 Kč

JEAN-MARIE LE PEN v České republice

Na pozvání předsedy Republikánů MS PhDr. Miroslava Sládka přicestuje na dvoudenní návštěvu České republiky předseda Front National Jean-Marie Le Pen. V České republice bude dne 6. a 7. května 2004. Na programu jeho návštěvy jsou besedy s občany, rozhovory se sdělovacími prostředky, setkání s podnikateli. Svoji návštěvou podpoří francouzský politik naši volební kampaň do Evropského parlamentu, tak jak bylo dohodnuto při loňském kongresu FN v Nice. Podrobnosti na sekretariátech.

JEAN-MARIE LE PEN v České republice

Velký omyl Pavla Kohouta

Nedávno jsem četl v "Právu", dříve rudém, glosu Pavla Kohouta, nazvanou "Cikáni". Chvilí jsem měl pocit, že P.Kohout léty neztratil svoji někdejší schopnost a odvahu, nazývat věci a jevy pravými jmény.

Bohužel, těžký omyl! Obsahem byla obvyklá ohehraná písnička o tom, co všechno jsme, jako většina, ještě neudělali pro tzv. začlenění Cikánů do společnosti. Samozřejmě, ani slovo o tom, co by měli udělat oni sami!

Ústřední myšlenkou bylo tvrzení P. Kohouta, že jediným výdobytkem co Cikáni v uplynulých letech získali, je to, že jsou nazýváni "Rómové"!

Pavel Kohout se tentokrát mýlí. Získali totiž velmi významnou a nebezpečnou věc. Totální zvýhodňování na úkor většinové populace. Jde o systematické uplatňování zvrhlého principu tzv. "pozitivního rasizmu"! Jde o princip, který infiltroval do společnosti a politic-

kého života u nás, především Petr Uhl, ve funkci "vládního zmocněnce pro lidská práva"!

Co uplatňování "pozitivního rasizmu" přináší v praxi? Vskutku pozoruhodné jevy.

Byvalý hradní pán udělil milost Cikánům, kteří napadli dr. Sládka na setkání s občany. Stejně tak postupoval v případě Cikánky vyvívající rasistické výroky do televizní kamery v nechvalně známé Maticní ulici.

Každý Čech by byl za tyto činy souzen a odsouzen! Zajímavé zvýhodňování se stalo tradicí i v bytových otázkách. Připomeňme si jen mediálně známou kauzu Červenákových s městem Ústí nad Labem, která ještě asi není u konce a doposud stála daňové poplatníky pěkně peníze.

A už je tu další kauza, tentokrát rodiny Husárových z Jaroměře. Třiapadesát členů dvou rodin bratrů Husárových sdílilo v dokonale vybydleném domě na jaroměřském náměstí. V první fázi

řešení jim město nabídlo odkoupení domu za cca 600 tisíc korun s možností pořízení nového domu a 2 bytové jednotky první kategorie v domě s regulovaným nájemným! To se ovšem těmto rodinám zdálo málo. Jak vše skončilo? Zastupitelé města Jaromeř po řadě jednání uzavřeli prý s rodinami dohodu, kdy za dům o 5 místnostech dostali Husárovi 4 byty a ještě 600 tisíc korun navrch!!!

Takové plýtvání finančními prostředky daňových poplatníků je neuvěřitelné a lze jen doufat, že občané Jaroměře to současnému zastupitelstvu při příštích volbách řádně spočítají. Potají mnozí z nich zmíněný postup kritizují, veřejně se ovšem bojí vystoupit!

Jak dál zafunguje princip "pozitivního rasizmu" budeme moci sledovat v kauze Giňa, probíhající u soudu v Rokycanech. Jeden z mála odvážných státních zástupců zažaloval Ondřeje Giňu st.,

kteří byl ve funkci statutárního zástupce "Fondy porozumění a naděje"!

Měl se dopustit trestných činů krácení daně, zpronevěry a podvodu. Jak krásná symbióza s názvem fondu, který má pomáhat Cikánům se začleněním do společnosti. Odkud do tohoto a dalších podobných "fondů" plynou peníze, snad ani není třeba objasňovat!

Bohudík, současný prezident Klaus žádost Ondřeje Gini o milost loni zamítl. Uvidíme, jak se kauza bude vyvíjet dál a jaký "princip" zafunguje u soudu!

Takže, těžký omyl, pane Kohoute. Výhod a výdobytků pro cikánskou menšinu je u nás víc, než je zdraví a lze jen doufat, že v příštích volbách zvítězí politické strany, které tomu učiní rázný konec!

Ing. Václav Hejdiček

Vlast je v nebezpečí, přispěchejte na pomoc

Situace se sice soustavně horší, ale nikdo se neodvážá pojmenovat věci pravými jmény, kromě nás. A to je právě důvod, proč jsme tak pomlouváni a líčeni jako vyslanci samotného ďábla

Dámy a pánové, všichni jsme trochu ukolébáni nastupujícím, byť poněkud chladným jarem. Nejprve jsme byli příjemně rozptýlováni velikonočními svátky a s nimi souvisejícími prázdninami, nyní světovým šampionátem v ledním hokeji. Potom se nelze divit tomu, že snadno zapomínáme i na zcela běžné záležitosti a tu a tam dostaneme doma vynadáno do zapomnětlivců. Ve víru těchto důležitých událostí by se nám mohlo snadno stát, že zapomeneme i na velmi důležitou událost, kterou jsou bezesporu volby do Evropského parlamentu, které se uskuteční 11. a 12. června.

Zapomenout na tyto volby by však bylo velkou chybou.

Volby do Evropského parlamentu nejsou jen nějakou nezávažnou hrou na obsazení jakýchsi neskutecně vzdálených a těžko představitelných křesel kdesi ve francouzském Štrasburku. Naopak, bude se tady u nás doma a zcela reálně rozhodovat o existenci tak velkých a vznešených věcí, jako je vlast, její bezpečnost, prosperita a

její identita, i tak drobných záležitostí, jako je úroveň platů, důchodů, zdražování potravin a energií všeho druhu nebo o placení školného. Mnozí z Vás jistě takto volbám do EP rozumí. Těm ostatním to musíme společně vysvětlit.

Volbou Republikánů posíláte jasnou zprávu všem politikům a politickým stranám, zvláště těm parlamentním, stejně tak nekompetentním, jako zkorumpovaným, že v takřka nezměněném složení již téměř patnáct let vedou naši zem k úpadku. Představitelé takzvané pravice, právě tak jako takzvaná levice nikdy nechtěli vyslyšet stížnosti lidí, vidět ani řešit velké problémy, které tíží nás všechny nezaměstnanost ohrožující miliony a udržující statisíce lidí v bídě; prudký nárůst kriminality, která z mnohých čtvrtí našich měst činí místa hrůzy, ze školních tříd dělá džungli; nekontrolované přistěhovalectví, které ohrožuje nejen bezpečnost, ale také pracovní místa a životní úroveň našich lidí; politickou korupci, která rozděluje lidi podle majetku na privilegované a ty ostatní, plní kapsy politikům a vyprazdňuje kapsy všem ostatním.

Situace se sice soustavně horší, ale nikdo se neodvážá pojmenovat věci pravými jmény, kromě nás. A to je právě důvod, proč jsme tak pomlouváni a líčeni jako vyslanci samotného ďábla. Jestliže chcete, aby se něco změnilo,

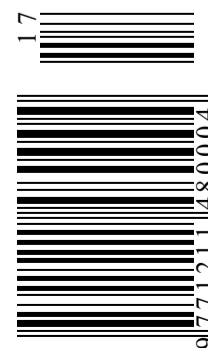
jestliže chcete pořádek, bezpečnost, spravedlnost a prosperitu v naší zemi, nemůžete váhat ani na okamžik a volit Republikány.

Jistě jste si přečetli naše návrhy na řešení problémů v jednotlivých oblastech naší společnosti. Jsou to snad návrhy antidemokratické nebo antisociální? Jistě ne! Je to jen cesta jak zajistit, aby z občanů naší země přestala být rukojmí těch politiků, kteří mají na mysli pouze svůj osobní prospěch a k lidem se obracejí pouze jednou za čtyři roky při volbách. Mezi volbami ale názory lidí pohrdají a volební sliby považují za bezcenný cár papíru.

Ano, i ve volbách do Evropského parlamentu se bude rozhodovat o těch problémech, které nás nejvíce tíží a které považujeme za nejdůležitější.

Ano, vstup do Evropské unie nám po zkušenostech ostatních zemí rozhodně nepřinese nic z toho, co bylo před referendem o tomto kroku slibováno všemi politiky, zvláště těmi parlamentními. Jistě jste si všimli jejich současné taktiky, couvat, zamlžovat, lhát. K velké většině svých nedávných slibů se již nikdo z nich nezná. Chceteli, aby Česká republika v Evropě byla vidět a slyšet, musíte do Evropského parlamentu volit stranu, která je toho zárukou Republikány.

Miroslav Sládek - předseda

Dokončení na straně 2

PENTAGATE - Letadlo, nebo řízená střela - pokračování 5

Pentagon nereaguje

Pět protiraketových baterií extrémně sofistikovaných, chrání hlavní úřad armády USA před jakýmkoliv vzdušným útokem. Jak vysvětlit, že protivzdušná obrana nebyla použita?

Podle mluvčího Pentagonu pplk. Vic Warzinského, vojáci nečekali takový útok. "Nebyli jsme si vědomi, že toto letadlo míří na nás", ujišťuje.

To vysvětlení není věrohodné: Pentagon věděl, že neidentifikovatelný objekt se řítí na Pentagon. 11. září vsuktku dokonale fungovala komunikace mezi civilní leteckou kontrolou a různými federálními úřady. Tato kontrola nebyla v přímém kontaktu jen s Pentagonem, ale také s Bílým domem. V 9,25 hod. kontrolní věž letiště Dulles zpozorovala objekt letící k hlavnímu městu. Washington Post napsal: "Vzdušná kontrola na Dullesu zjistila letoun letící vysokou rychlostí přímo do zakázaného vzdušného prostoru nad Bílým domem. Jedna z kontrolerek Danielle O'Brien svědčí o této události a upřesňuje: "... dělali jsme odpočet. Deset mil západně, devět mil západně ... Náš supervizor zvedl telefon přímé linky do Bílého domu a začal je informovat, že neidentifikovatelný letoun letí velkou rychlostí do jejich prostoru a je jen 8 mil západně... odpočítávání pokračovalo šest, pět, čtyři, měla jsem na rtech tři, když se letoun prudce odchýlil. V místnosti zavládlo hmatatelné ulehčení. To může být pouze stíhací letadlo. To musí být jeden z našich hochů v pohotovosti, který patroluje ve vzduchu a chrání prezidenta a vydechli jsme úlevou. Ztratili jsme kontakt radaru s letounem a čekali jsme ... A potom jsme slyšeli hlas letecké kontroly ve Washingtonu Nadonal Airport v tlampačích našeho sálu, který nám říkal: "Dulles, blokuje všechny přilety. Pentagon byl zasažen". Armádní velení Washingtonu bylo okamžitě informováno ze strany FAA, dvanáct minut před atentátem".

Ale armáda nečeká až ji FAA upozorní, že nějaký objekt letí na hlavní město. Disponuje několika systémy radarů velmi sofistikovaných mimo jakékoli srovnání s civilními radary. Např. systém PAVE PAWS, užívaný zvláště k detekci a sledování střel, které letí v malé výšce. Pave

Podivné hospodaření s bytovým fondem v České republice

Dokončení ze strany 1

Tuto praxi běžně provozují realitní kanceláře, které koupí na sídlišti v pohraničí byt za dvě stě tisíc a ještě dají příspěvek na přestěhování. Jim se to ovšem bohatě vyplatí, protože cena jednoho metru obytné plochy v Praze dosahuje měsíčně stejné částky.

Proti skupování laciných bytů se pokoušejí bojovat radnice. Bojí se, že se jim sídliště změní ve slumy sociálně slabých lidí. Totéž se děje i v některých jižních čtvrtích Ostravy.

V Chomutově kvůli tomto problému dokonce přerušili prodej obecních bytů.

Praha tak zažila už několik vln vystěhování chudších rodin. V devadesátých letech nejdříve z centra na sídliště, pak do přílehlých vesnic, kde bylo možné pořídit lacinější starší domky. S růstem cen nemovitostí si však obchodníci s byty nacházejí snazší cíl: severní Čechy.

Místní samosprávy a bytová družstva zatím vymýšlí, jak skupování laciných bytů zabránit. Moc možnosti nemají a tak chtějí do bytů investovat, aby nebyly tak snadným soustem. Jednou z cest a řešením této situace je zrekonstruovat bytový fond tak, aby se v něm dalo nejen žít, ale také aby nebylo výhodné jej skupovat. To je ovšem jen jeden aspekt řešení, je třeba především investovat do infrastruktury celého pohraničí a přilákat investory tak, aby zde bylo dostatek pracovních příležitostí. Dalším aspektem je výstavba státních bytů tak, aby byl uvolněn trh s byty a i ti sociálně nejslabší na slušné bydlení ve kterémkoliv regionu dosáhli. **Jo P**

Paws neztratí nic z toho, co se děje v severoamerickém vzdušném prostoru: "Systém radar je schopen zjistit a sledovat velký počet pohyblivých cílů, což by byl případ v rámci masivního útoku balistických raket vypuštěných z ponorek. Mimo tyto komunikační funkce, analýzy a detekce, systém musí rychle rozlišit různé typy raket, kalkulovat místo vypuštění a bod dopadu".

V rozporu s ujišťováním Pentagonu, armádě je dokonale známo, že neidentifikovatelný objekt směřuje k hlavnímu městu. Avšak armáda nereaguje. Proč?

Protivzdušná obrana Pentagonu je koncipována ke zničení střel, které se přibližují. Raketa by normálně nemohla touto obranou proniknout. Velký Boeing by neměl striktně žádnou šanci.

Pokud se jedná o řízenou střelu, může být formulována hypotéza, kterou by byla vysvětlena absence reakce systému obrany.

Každý vojenský letoun je vybaven systémem vysílání identifikačního kódu, daleko dokonalejším, než letouny civilní a umožňuje zejména označit se svému vlastníkovi jako "přítel" nebo "nepřítel" (viz. zvláštní zařízení AN/APX 100 (V)). Tento systém je nezbytný ke sledování mnoha objektů v prostoru bojů, aby byly ničeny pouze nepřátelské objekty. Protiraketová baterie nebude např. reagovat na průlet rakety přátelské. Není možné, že se tak stalo 11. září 2001 v Pentagonu?

Aby armáda mohla pokračovat v obhajobě své verze atentátu je nucena očerňovat sama sebe, svou nekompetentnost. A každý nový krok, každá nová otázka, činí její roli v průběhu události ještě závažnější.

Je to kupodivu NORAD, kterému je v médiích přisuzována plná odpovědnost za systém protivzdušné obrany dne 11. září 2001. Avšak tato organizace, vytvořená spolu s Kanadou k ochraně celého severoatlantického vzdušného prostoru, provádí pouze rozhodnutí učiněné Pentagonem, národním ústředím vojenského velení (NMCC).

Je to tedy NMCC a nikoli NORAD, který soustřeďuje všechny informace týkající se únosů letadel a které řídí vojenské operace. Předpis je v

otázkách únosů velmi přesný... "NMCC je koordinací autoritou mezi ministerstvem obrany, FAA a veliteli v terénu... Tyto služby, sjednocená velitelská stanoviště, jakož i US součásti NORADu, jsou zodpovědné za aplikaci nařízení, jakož i jiných direktiv, zákona nebo mezinárodní legislativy týkající se vzdušného pirátství (únosů letadel), nebo zbloudilých letících objektů."

Tato direktiva je dokonale plněna ze strany FAA, která upřesňuje ve svém předpise: "Vojenská eskorta bude vyžadována činitelem oprávněným za situace únosu letadla, který pracuje v přímém kontaktu s NMCC. Toho rána byl NMCC už při plné pozornosti, když byl Pentagon zasažen letícím objektem. Byl dokonce ve stavu největší pohotovosti a "proces řízení krizových situací" byl okamžitě aktivován, vysvětluje asistentka ministra obrany Victoria Clarke. Někteří z nás odešli do kanceláře ministra obrany Rumsfelda, aby ho upozornili, že režim řízení krizových situací byl zaveden. Tedy někteří z nich odešli na druhou stranu haly, což je nazýváno National Military Command Center".

Je to tedy na NMCC v srdci Pentagonu a nikoli na NORADu, kde jsou koordinovány akce z 11.9. Je to směrem k tomuto strategickému centru, kam FAA předává všechny informace týkající se únosů letadel, nebo za takové považovaných. Bylo to právě sem, kam byla předána informace, podle níž letící objekt směřoval k hlavnímu městu. Přesto je NORAD v médiích uváděn jako jediný odpovědný a NMCC není citován nikdy. Všechno se odehrává tak, jakoby NORAD byl tavnou pojistkou, jakoby selhání operací z 11.9. mu mělo být přičteno...

Na NMCC je největší autoritou náčelník vševojskového štábu. 11.9. 2001 to byl ještě generál Henry Shelton. Ale v době události byl na cestě do Evropy "někde nad Atlantikem". V jeho nepřítomnosti je to jeho zástupce, od února 2000 generál Richrd Meyers od letectva. Ale není přítomen, trvá důrazně na své nepřítomnosti během události a prohlásil, "že se díval na atentáty v televizi, jak se díváme na špatný film..." Bylo to až po událostech, kdy se generál dostavil do NMCC.

Výsledek voleb prezidenta na Slovensku

Ještě před několika dny se jevilo Mečiarovo vítězství v prezidentských volbách jako velmi pravděpodobné

Z našeho hlediska je více než smělé, že tak malé země jako bylo Československo má dnes dva prezidenty, s tím se ale budeme muset smířit. Jde spíše o to, co z tohoto přemnožení prezidentů mají naše národy.

Ještě před několika dny se jevilo Mečiarovo vítězství v prezidentských volbách jako velmi pravděpodobné. Zastavme se nejprve u toho, proč se to překvapení stalo. Svoji roli hrál jistě "smrtící koktejl" hezkého počasí a ukolébávajících výsledků průzkumů veřejného mínění. Kukanův náskok se zdál, dle průzkumů, pohodlný. Opomíjenou příčinou se jeví role současného slovenského prezidenta Schustera. On vypsal referendum o důvěře vládě ve stejný termín jako první kolo prezidentských voleb. Myslel si, že to prospěje jemu samotnému coby kandidátovi (jde mimochodem o nezanedbatelnou pravomoc tamějšího prezidenta).

Nakonec však následovalo další překvapení, zvětilil bývalý stranický Mečiarův druh Gašparovič. Přestože si již novináři brousili pera v naději jak budou očerňovat vítěze voleb i celé Slovensko, nic podstatného se nezměnilo ani vítězstvím pana Gašparoviče.

Přestože na Slovensku vybírají hlavu státu občane přímo a v ČR je volena parlamentem, lze přeci jen nakreslit mnohé paralely. Poslanci konekconců reprezentují do značné míry přání voličů. (Nebo alespoň měli by!) Klausovo a Gašparovičovo zvolení prezidentem je především dokla-

dem toho, že voliči mají krátkou paměť, což je zřejmě typické pro nedospělá a nevyzrálá postkomunistická voličstva.

Na Západě totiž platí, že ten, kdo v politice selhal a neuspěl, nemá už podruhé šanci. Ekonomická politika V.Klause skončila nezdarem a devalvací koruny. Jako premiér odkládal privatizaci bank, bránil se regulaci kapitálového trhu, nutil banky k financování na první pohled podezřelá a skandály doprovázené privatizace. Jeho snad největším prohřeškem na národu je to, že dovolil Viktoru Koženému okrást statisíce lidí a celou Českou republiku mimo jiné i o lodní flotilu. Reputace Klausa coby šéfa strany je ještě horší. ODS financoval kdekdo, včetně hnijících mrtvol a fantomů a ve vztahu k privatizaci se praktiky strany občas blížily podvodům a vydírání.

Je pochopitelně vyloučené, že by se např. v USA vrátil s fanfárami do politiky jako Nixon. V zemích bývalého Československa něco srovnatelného možné je. Lze si jen s obtížemi představit, že by západní volič přistoupil na teorii o tom, že politik okolo šedesátky se dokáže v "nové roli" změnit. Přesně to se říkalo a psalo o Klausovi, teď se to říká o Gašparovičovi. Ten se prý zklidnil, dnes má rád NATO i EU. O jaké "roli" je tu tedy řeč? Je snad, nebo má být politika nějaké divadlo?

Psychologie praví, že muž v tomto věku se změnit už moc nemůže, jeho ego už má pevnou oběžnou dráhu. Je pozoruhodné, s jakou lehkostí se

Podle informací vydaných armádou 11.9.2001, jediným odpovědným byl NORAD a jeho vrchní velitel Ralph Eberhart...

Mimochodem, zapomíná se, že NMCC v srdci Pentagonu je nervovým centrem všech operací. Informační služba armády trvá na skutečnosti, že bývalý náčelník vševojskového štábu generál Henry Shelton je "někde nad Atlantikem" a nový náčelník generálního štábu generál Richard Meyers ujišťuje, že viděl atentáty v televizi. Toho dne mnoho vojáků nebylo odpovědných.

To nemění nic na faktu, že zmizení letadla při letu 77 American Airlines zůstává nevyšvětleno, stejně jako vyslání řízené střely na Pentagon, delikty iniciátorů před 11.9., zhroucení věže č.7 v New Yorku a požár přílehlé budovy Bílého domu.

Abychom věděli co se stalo s letounem, jeho posádkou a cestujícími, jsme nuceni věřit vojákům. Ale jejich vysvětlení vyvolává problém. Na každou otázku se ocitají v delikátním postavení a jsou nuceni odpovídat: technická závada, problém koordinace, momentální nezpůsobilost, přesun odpovědnosti, absence velení, atd. A na konec pro vysvětlení fantomatický let 77 největší armáda světa je nucena doznat, že je také nejvíce neschopná.

Epilog

Lži Bushovy vlády o skutečné povaze atentátu spáchaného proti Pentagonu tvoří vážné porušení americké demokracie a mezinárodního práva. Manipulací svých spoluobčanů a zbytku světa, aby spolknuli nelegitimní rozhodnutí. Vyplývající z formy "státní zájem", kteří zakladatelé USA chtěli vyvrátit vytvořením "Státu práva" garantovaného ústavou, "Listinou práv".

Američtí občané již cestou petice, jakož i poslanci a senátoři, bojují za vytvoření parlamentní vyšetřovací komise k vyšetření atentátů z 11. září. Od nynějška pouze kongres může objasnit tyto události a určit sankce proti osobám civilním i vojenským, které jsou dotčeny.

Pokračování příště

piše o slovenském prezidentovi jako o funkci ceremoniální. Přitom jmenuje všechny soudce, včetně ústavních, bankovní dohled a může si vyžadovat informace od tajných služeb. Každý kandidát coby prezident získá nemalou moc a bude s ní jistě nakládat podle svých zvyklostí a gusta.

Slovenská koalice jednoznačně zopakovala chyby koalice české a to především v tom, že nepostavila silného kandidáta. V obou zemích se proto stane hlavou státu kandidát "opozice". Teď je otázka, zda tato lecke vládní koalici na Slovensku stmelí, nebo naopak rozdrolí. A česká zkušenost? Koalice zatím přehlasovala každé Klausovo veto, mluvit o stmelení ale není namístě.

Klaus i Gašparovič se mají rádi a nijak se tím netají. Oba milují moc a oba mají tendenci si svěřenou moc ponekud "privatizovat" či považovat za svou. Obdivují jeden druhého, protože se po prvním ani druhém pádu nevzdávají. Jde navíc o podobný vztah jako Klaus Zeman. Klaus totiž chová, svým způsobem, respekt k hrubé mužné síle. Společná otázka týkající se Klausa i Gašparoviče je tato: může nasytit prezidentská funkce, coby funkce nejvyšší, lačné ego, nebo je nelze ukojit ničím? Co může ještě chtít? Být prezidentem znovu, být nejpoupatelnější, nejlepší nekritizovaný, nekritizovatelný? A jak se takové neukojené ego promítne do využívání svěřené moci? **co**

Vlasta Burian, oběť povahy české - křivdy spáchané na geniálním komikovi už nikdo neodčiní

Byli miláčky národa. Když vstoupili na jeviště či před kameru, bylo se vždy na co těšit. I jim však osud nadělal krušné chvíle, o nichž toho publikum vědělo jen málo.

Když v roce 1927 vydal známý bohém a všestranný kumštýř Emil Artur Longen román o jistém Vlastimilu Burianovi s jeho portrétem na obálce a nazval ho Král komiků, mohli lidé za hranicemi Prahy znát Buriana zatím jen ze čtyř němých filmů (Tu ten kámen, Falešná kočička, Lásky Kačenky Strnadové a Milenky starého kriminálního) a ze tří gramofonových desek. Teprve až v onom roce vyšla postupně desítka dalších nahrávek s jeho hlasem. Leckdo z mimopražských si ho možná

zapamatoval i z návštěvy některého pražského kabaretu či divadla a k popularitě mohly přispět i Burianovy kuplety a skeče, vydávané knihkupcem Josefem Švábem-Malostranským. Avšak teprve spojením své mimiky s hlasovou a slovní ekvilibristikou ve zvukovém filmu si Burian titul "král komiků" (a po mnoha desítkách let pak také "komik století") plně zasloužil.

Tri roky před vznikem prvního Burianova zvukového filmu (C. a k. polní maršálek), ve kterém konečně mohl na filmovém plátně promluvit, se poprvé na veřejnosti představila nově vzniklá dvojice mladých komiků Voskovce a Werich.

Výjimečnost Vlasty Buriana, raketový růst jeho popularity a konečně později i jeho hvězdná vrtošivost způsobily, že ho řada kolegů z branže neměla příliš v lásce. Známa je věčná soupeřivost Buriana s Ferencem Futuristou, také Jára Kohout nebyl žádným Burianovým kamarádem, určitou závist vůči Burianově slávě v sobě ukrýval i jeho tehdejší nenahraditelný příhrávač Jaroslav Marvan.

Jeden z mála, kdo Buriana obdivoval a kdo byl obdivován Burianem, byl Jan Werich. V roce 1966 se o jejich zvláštním přátelství rozpovídal před rozhlasovým mikrofonem: "Já osobně jsem měl Vlastu Buriana

hrozně rád. Já se mu hrozně smál. A on mě měl taky rád. Voskovce se mu smál míň a Vlasta Voskovce rád neměl, jemu se vůbec nesmál. Já mám na Vlastu Buriana jednu teorii: to byl Bohem nadaný komik, a kdyby byl vzdělaný, tak by byl světový! Vlasta měl geniální komický pohled na věci s vrchu. On nikdy nešel ke kořenu věci. On nechtěl konflikt. On se bál konfliktu jakéhokoliv sám se sebou, se skutečností byl konformista v dobrém slova smyslu.

Dokončení na straně 3

Z historie naší strany

V úvodu se praví, že navazuje na Republikánskou stranu zemědělského a malorolnického lidu. Co se dnes o této straně vcelku ví? Nemnoho

Pokračování z předchozího čísla

Jak jste jistě poznali, toto jsou úvodní slova ze stanov Sdružení pro republiku Republikánské strany Československa. Zamysleme se trochu nad dobou, kdy před pěti lety v revolučním kvasu vznikalo mnoho stran, ale málokterá se dopracovala takových výsledků, jako právě tato strana.

V úvodu se praví, že navazuje na Republikánskou stranu zemědělského a malorolnického lidu. Co se dnes o této straně vcelku ví? Ne mnoho.

Republikánská strana československého venkova Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu, vlivná politická strana, vychází z České strany agrární, založené roku 1899, jež se v roce 1905 sloučila s moravskými agrárníky a přijala název Českomoravská strana agrární. Po vzniku ČSR v důsledku úspěšné pozemkové reformy z roku 1919 je nejsilnější politickou stranou. Od roku 1919 Republikánská strana československého venkova, od roku 1922 (po sloučení se Slovenskou a podkarpatskoruskou agrární stranou) současný název. V čele v letech 1909-1933 Antonín Švehla, v letech 1933-1938 Rudolf Beran. Tiskový orgán deník Venkov. Na podzim 1938 vedoucí složka Strany národní jednoty. Po roce 1945 nebyla obnovena. V lednu 1990 obnovena jako Agrární strana při OF, po sloučení s exilovým ústředím původní strany a uzavřením koalice na jaře 1992 přijala název Agrární strana pro Čechy a Moravu.

Potud stručná fakta. Ale položíme si otázku. Kde je dnes Agrární strana pro Čechy a Moravu, kdo o ní v posledních letech slyšel? Podíváme-li se do encyklopedického slovníku na stranu 973 na heslo: Sdružení pro republiku Republikánská strana Československa, SPR-RSČ, česká politická strana založená 1899, od roku 1992 parlamentní strana. Předseda M. Sládek nar. 1950. To je všechno.

Podíváme se blíže na těch několik jmen, které se v textu objevily, jací lidé se pod nimi skrývají? Ale ještě dříve si najdeme heslo republikáni jaké je to hnutí, jak se na toto hnutí pohlíží ve světě?

V encyklopedii se dočteme, že republikáni je politické hnutí, kterého cílem je existence republikové formy státu. Z uvedeného vyplývá, že má jen vyhraněný postoj k všeobecné formě státu: odmítá monarchii, preferuje republiku. V padesátých letech devatenáctého století se v USA vytvořila Republikánská strana, která dala hnutí jiný charakter: svérázný výklad občanských práv ničím nelimituje aktivitu občana ve společnosti, čili závisí na schopnostech člověka (talent, protekce, agresivita, efektivnost konání, získání kapitálu), jaký bude jeho osud. Proto preferuje soukromé vlastnictví a toleruje rasové a náboženské rozdíly. Je výrazně orientována proti levici a to proto, že politická levice žádá ochranu sociálně slabších vrstev. Republikány zařazujeme v politickém spektru mezi strany pravého středu. V evropských zemích se

některé republikánské strany posunuly ještě více doprava akceptováním části fašistického dědictví. Celkově doplňují spektrum konzervativních stran.

A nyní ke jmenům zakladatelů. Jako první je uveden Antonín Švehla, dr. h.c. Narozen 15.4.1873 v Hostivaři, kde od roku 1900 hospodářil na rodinném hospodářství. Od konce devadesátých let pracoval v agrárním hnutí. Člen výboru Sdružení českých zemědělců, 1903 předseda Tiskařského družstva zemědělského, 1906 založil časopis Venkov, 1907 založil Rolnickou tiskárnu, 1908 zvolen poslancem českého zemského sněmu a předsedou agrárního poslaneckého klubu. 1909 až 1933 předseda agrární strany 1899-1905 Česká strana agrární, 1905-1919 Československá strana agrární, 1919-1922 Republikánská strana československého venkova, 1922-1933 Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu. 13.7.1918-13.11.1918 místopředseda Národního výboru československého.

Před rokem 1918 vznikla ze Švehlovy iniciativy tzv. Hospodářská rada, která tajně připravovala hladký převod ekonomické základny českých zemí pod pravomoc a kontrolu budoucího samostatného československého státu. Antonín Švehla patřil k organizátorům vyhlášení samostatné Československé republiky 28. října 1918. 14.11.1918-15.9.1920 ministr vnitra. 7.10.1922-18.3.1926 předseda vlády. 12.10.1926-1.2.1929 znovu předseda vlády. V roce 1929 se pro těžkou nemoc vzdal veřejné i politické činnosti. Zemřel 12.2.1933 v Praze.

Z dalších osobností, které stály u zrodu samostatné Československé republiky a tím i nepřímo působily na nejsilnější stranu je nutno jmenovat i profesora JUDr. Karla Engliše. Narodil se 17.8.1880 v Hrabyni, okres Opava. Maturoval na opavském gymnáziu, absolvoval právnickou fakultu na pražské univerzitě a v roce 1903 národohospodářská studia v Mnichově. 1904 úředník Zemské statistické kanceláře v Praze. Poté přešel do Úřadu pro statistiku práce rakouského ministerstva obchodu ve Vídni. 1910 docent pro národní hospodářství na Vysoké škole technické v Brně, od roku 1911 profesor. V roce 1913 zvolen poslancem moravského sněmu za lidově pokrokovou stranu, za I. světové války přešel do státoprávní demokracie, poté do národní demokracie. V roce 1918 členem Národního výboru a Revolučního národního shromáždění. V témže roce profesorem národního hospodářství a o rok později prvním rektorem Masarykovy univerzity v Brně. 1918-1925 poslanec Národního shromáždění za národně demokratickou stranu. 1919-1929 ministr financí. V letech 1929 až 1931 znovu ministr financí. 1934 až 1939 guvernér Národní banky. 1939 profesor na právnické fakultě University Karlovy v Praze. Od listopadu 1947 do února 1948 rektor Univerzity Karlovy. *Pokračování příště*

Vlasta Burian, oběť povahy české...

Dokončení ze strany 2

Kdežto my ne, my jsme vždycky šli za věcí a já dodnes jdu za věcí. Myslím, že Vlasta Burian tenhle problém neměl. Jednou mě zastavil a povídá: Poslouchej, ty, proč vy tak děláte to divadlo, proč zlobíte vládu? On řekl to slovo "zlobíte"! Zeptal jsem se: Jak to zlobíte? No tak, vy zlobíte a voni jsou pak na vás zlí ... Já jsem nevěděl, co mu na to mám říct, protože jsem v tu chvíli viděl, že to je člověk, který mluví čínsky. Vlasta měl jiný pohled na svět. Kdyby ho býval měl o chlup hlubší, tak to byl světový klaun. Závíděl jsem mu, kolik měl od přírody darů! Když si usmyslel, tak se za půl hodiny naučil pískat na všechny prsty. Měl fantastický sluch a hlas jako operní zpěvák. Byl neúnavný! Hrál na trubku, naučil se hrát tenis za měsíc tak, jako mnoho lidí ani ne za deset let! To byl fenomén, zjev, jako je duha, jako je Grand Canyon, jako je severní zář!

Dlouho dokázal Jan Werich mluvit o Burianovi, kdykoli na něj přišla řeč. Není divu, že se Burian po válce, kdy byl sprostě napadán, obžalován a souzen, obracel s prosbou o pomoc v první řadě na Jana Wericha. A Werich byl také jedním z mála, kteří v rámci svých možností nakonec pomohli (připomeňme si filmy Byl jednou jeden král, Dva mrazáci, působení Buriana v karlínském divadle, setkání těch dvou při četbě Haškova Švejka na gramofonové desky). Mimochoodem Jan Werich v poúnorových letech pomohl tolika lidem, že by si toto téma zasloužilo důkladně zpracovat!

Burian uměl dokonale německy a vzhledem k jeho známé obdivuhodné schopnosti napodobovat jazyky nejrůznějších národů je jisté, že by pro něj nebyl problém vládnout po čase angličtinu a prosadit se třeba v Hollywoodu, kam měl ostatně v roce 1931 namířeno, neboť podle slov scenáristy a režiséra Václava Wassermanna Američi se o Buriana zajímala díky velkému mezinárodnímu úspěchu německé verze C. a k. polního maršálka.

"Přípravy na odjezd byly v plném proudu, když se rozhodl jinak," napsal po letech Wassermann. "Odjel na francouzskou riviéru, setkal se s Chaplinem, navštívil Paříž..."

A tak z kariéry světového komika nakonec sešlo. Pouze v Berlíně byl Vlasta Burian tím, čím byl pro Prahu již dávno, jak napsal "zuřivý reportér" Egon Erwin Kisch. I když "ani odborníci, ani publikum nevěděli, co zvláštního vyčíst z plakátu, na němž stálo jako neobyčejná atrakce jméno Vlasta Burian. Nevědělo se, jestli toto "Flasta" písmeno V se zde vyslovuje jako F je muž nebo žena a všichni byli velmi skeptičtí..."

Nakonec se v tisku psalo, že "nikdy žádný Čech, ba ani umělec jiné národnosti, nezvítězil tak přesvědčivě a tak rychle jako on. Zvítězil nejkrásnějším zbrání: smíchem. Berlín se doslova válel smíchy."

Burianova popularita v Německu se o pár let později obrátila proti němu. Na zájem okupantů o svou osobu po osvobození krutě doplatil.

V roce 1945 byl zatčen, ztratil práci, přišel o majetek. Byl souzen především za účinkování v jednom jediném protektorátním propagandistickém rozhlasovém skeči, zatímco jiní herci, kteří takových skečů natočili více, nebo dokonce hráli i v tehdejších německých filmech, souzení nebyli, často jen proto, že hned po válce vstoupili do komunistické strany.

Přestože mu od roku 1950 bylo nakonec povoleno opět hrát, nikdy se už z poválečného ořesu nevzpamatoval. Zemřel sedmdesátiletý 31. ledna 1962 na embolii poté, co nastydl na jednom ze zájezdových vystoupení. "Ležel, přestal mluvit, otočil se čelem ke zdi a tak umřel," prozradila mi kdysi o posledních chvílích Burianova života paní Stela Zázvorková.

Veřejně byl rehabilitován teprve v roce 1994.

V roce 2002 byly urny Vlasty Buriana a jeho ženy Niny slavnostně převezeny z Vinohradského hřbitova na Vyšehradský hřbitov. Svým významem už tam ovšem dávno patřil. *Přetiskujeme z MF Dnes 7.4.2004*

Utajený tým premiéra Špidly

Alena Gajdůšková - místopředsedkyně senátního klubu ČSSD
Pavel Mertlík - hlavní ekonom Raiffeisenbank
Jakub Patočka - šéfredaktor Literárních novin
Lukáš Jelínek - poradce a tajemník premiéra Špidly
Milan Ekrt - poslanec za ČSSD
Efrázim - Kohák profesor filozofie na FF UK
Lubomír Zaorálek - předseda Poslanecké sněmovny za ČSSD
Jaroslav Šabata - politolog
Jan Šabata - brněnský nakladatel

Radí premiérovi, ale nechtějí o tom mluvit. V.Špidla si vytvořil "utajenou" skupinu poradců, mezi nimiž je např. aktivista Jakub Patočka nebo Efrázim Kohák.

Ve svých vlastních materiálech se označují za "účastníky poradní skupiny předsedy vlády" či přímo za "Špidlův tým". Pokud se ale většina těchto "poradců" zeptáte, co vlastně s premiérem konzultují, odmítají cokoli prozradit. Tvrdí dokonce, že nejsou žádnými poradci.

"Nechci o tom mluvit. Je to moje osobní věc a osobní věc pana premiéra," řekl např. lídr evropské kandidátky Strany zelených Jakub Patočka. Odmítl i říci, z jakých důvodů tají svou účast na schůzkách u Špidly.

Podobně hovořili i ekonom Pavel Mertlík či brněnský nakladatel Jan Šabata a bývalý mluvčí Charty 77 Jaroslav Šabata, kteří také tvoří neformální skupinu kolem premiéra Špidly. Tato skupina se zhruba od poloviny loňského roku čas od času schází v Kramářově vile. Podle Špidly tam diskutují "o politických otázkách". Premiér zároveň tvrdí, že nejde o žádnou pevnou skupinu

poradců. Ovšem přiznává, že některé závěry z těchto debat prosazuje v praktické politice.

Např. poslanec a trojka eurokandidátky ČSSD Milan Ekert dostal strohou pozvánku, že se má dostavit do Kramářovy vily. "Vůbec jsem netušil, o co se jedná, ale rád jsem přišel. Schůzky jsou velmi neformální. Premiér zpravidla přednese nějaké téma, o kterém se pak živě diskutuje," popsal schůzky Ekert. Diskutuje se o ekonomických tématech, o ekologii, o EU a české roli v ní, ale také o dalších programových cílech ČSSD. "Každý má právo vyslovit svůj názor. Ale pan premiér se nakonec beztak rozhodne sám," podotýká senátorka Alena Gajdůšková.

Filozof Kohák podle svých slov přijal pozvání premiéra do tohoto kroužku proto, že Špidla je "velký myslitel a filozof". Nejčastěji prý řeší otázku české státnosti a vztah k EU. "Filozofie má dlouhodobý dopad, ale málokdy je aktuální. Nevybavuji si ale, že bych premiérovi radil, co má dělat zítra," tvrdí Kohák.

Dalším často diskutovaným problémem jsou média. I díky těmto debatám měl Špidla ujasněný názor na zvyšování koncesionářských poplatků pro Českou televizi. "Ověřoval jsem si v debatě názor na to, že Česká televize a Český rozhlas jsou v podstatě jediná média, která jsou pod národní kontrolou. I proto jsem považoval za důležité podpořit myšlenku zvýšení poplatků," sdělil premiér.

Naopak exministr financí Mertlík se svojí představou druhé fáze reformy veřejných financí neuspěl. Z jeho tezí se v konečné podobě reformy neobjevilo takřka nic.

Sestavil podle denního tisku JePe

Vážení čtenáři, členové a příznivci RMS, finanční příspěvky na vydávání týdeníku Republika a na činnost RMS vkládejte na bankovní účet vedený v České spořitelně, a.s. číslo účtu je:

2025463369/0800

Za každý příspěvek předem děkujeme

... a tak to vidím já

Československo, to se povedlo. Ovšem, pokud bylo cílem Západu povznést Československo na vyšší úroveň, pomoci těm lidem, kteří strádali celá dlouhá desetiletí pod komunistickou diktaturou, tak vás mohu ubezpečit o pravém opaku. Jediné, co Západ získá, je v současné době už prakticky opovržení prostých lidí, kteří sledují to, jak si bývalá komunistická vládnoucí nomenklatura, nyní vládnoucí klika v tzv. demokratickém Československu pomohla, a jak se jim vlastně ještě za pomoc ze Západu vysmívá.

Kdo vlastně řídí svět? - část II.

Cituji:
Vážený pane,
před odpovědí na Vaše tři otázky mi dovoluji velmi stručné poznámky ke geopolitické situaci a geostrategii činných velmocí. Je možné, že poskytnou ucelenější obraz (kontext) k odpovědím na položené otázky.

Z pohledu na globus či atlas je zřejmé, že planeta Země je moři a oceány rozdělena na pevniny a ostrovní země. Tato geografická poloha každé země, každého státu či národa určuje její charakter, daný podnebím, které podmiňuje způsob obživy, nakládání se surovinami a přírodním bohatstvím a z toho plynoucí mentalitu obyvatelstva. Oceánské země jsou souhrnně označovány za atlantské (atlantické), pevninské (kontinentální) země za euroasijské.

Atlantské země byly vždy zeměmi koloniálními. Tento princip byl zřejmý už před narozením Krista (Féničané, boj Říma proti Karthágu, atd.). Atlantské země žily z obchodu, námořnictví a kolonizace pevninských zemí, což formovalo jejich povahu a z ní vyplývající geostrategické záměry. Z bohatství, získaného zámořským a koloniálním obchodem je poznamenána mentalita obyvatelstva: nezměrná úcta ke zlatu, penězům a mamonu vůbec. Materialismus a z něho plynoucí nihilismus, demokracie, anarchie. Euroasijské země se naproti tomu vyznačují vertikální stavbou společnosti a proto byly vždy autokratické (císařství, království, diktatury), duchovně, nábožensky a filozoficky mnohem disponovanější.

V moderní době se ujalo označení Východ - Západ.

Východ: euroasijský kontinent a Afrika, Západ: atlantské země, zejména: Velká Británie, USA, Francie, Španělsko, Portugalsko, Belgie, Holandsko, které mají dodnes v držení zámořské kolonie.

Velká Británie ovládá prostřednictvím Commonwealth 20% Země a je hlavní atlantskou

zemí, USA jsou pouze jejím výkonným a mocenským aparátem.

Nejmocnějším elementem atlantských zemí je židovstvo, které bylo v Anglii emancipováno Cromwellem a za dob Alžběty získalo prostřednictvím Disraeliho jako předsedy vlády, Velké Británii současné velmocenské postavení. Židé také vtiskli těmto zemím svoji obchodnickou mentalitu a zavedením tzv. demokracií v těchto státech získali naprostou kontrolu nad jejich finančním a politickým životem. Jako národ, považující se za vyvolený k vládě nad světem, používají atlantské země jako prostředek k uskutečnění svých cílů. Ovládli lóže svobodných zednářů, Weishauptovy Illumináty a tisíce organizací, jejichž prostřednictvím provedli revoluci v Americe a později ve Francii (Velká francouzská revoluce název je mylný, protože to byla revoluce zednářů a židovstva).

Základy geostrategie židovstva byly pro 20. století formulovány na I. sionistickém kongresu v Basileji roku 1897 a ihned po něm byly zahájeny přípravy k I. světové válce, jejímž cílem bylo rozbití mocenského bloku křesťanských států a církve.

Nejbohatším a nejmocnějším státem Euroasie bylo Rusko a proto bylo vystaveno bolševické revoluci, financované velkými židovskými bankami v USA, Německu, Velké Británii a Holandsku. Marxismus a bolševismus nebyl vynálezem Rusů, nýbrž Němců a Angličanů.

Po bolševické revoluci v Rusku měly být podobné revoluce provedeny i v Evropě: přepadení Polska Trockým, revoluce Liebknechta a Luxemburgové v Německu, Béla Kun v Maďarsku a na Slovensku, atd. Tyto revoluce se nepodařily, protože křesťanské obyvatelstvo Evropy bylo ještě morálně odolné proti takové zhubbě a kromě toho byly ve velkém rozsahu známé spojitosti takových revolucí s cíli židovstva. **Pokračování příště**

... a tak to vidím já

PROBLEMATIKA NOVÉHO DĚLENÍ EVROPY

To, čeho jsme dnes svědky v Evropě, se vymyká původnímu požadavku zavést ve východní Evropě demokracii, tržní ekonomiku a odsunout socialismus a komunismus tam, kam podle slov prezidenta Reagana a Margaret Teacherové skutečně patří, tzn. na smetiště dějin. Původní předpoklad byl, že zůstane zachováno současné geopolitické rozdělení, že pouze bude proveden co nejméně bolestný přechod k demokracii a tržní ekonomice. Za prvé - bezbolestný přechod se nepovedl, protože v současné době prudce stoupá nezaměstnanost, tím pádem také sociální napětí a tím pádem také možnost dalších, zatím nepředpokládaných zvratů. Dalším problémem je rozpad bývalých socialistických zemí. V současné době se v Jugoslávii, takřka v srdci Evropy válčí, což je situace, která byla vždy před některou světovou válkou. S rozpadem bývalých socialistických zemí totiž souvisí nové dělení Evropy a změna hranic. Výjimkou v tomto kvasu, který je většinou právně nepodložený je právně podložený požadavek Československa k opětovnému navrácení Podkarpatské Rusi, která byla ukradena ještě stalinistickým režimem. Všechny ostatní územní nároky jsou krajně neoprávněné a právně nepodložené. Takovým požadavkem je například požadavek Rumunska na bývalou Besarábii, která je nyní součástí tzv. Moldavské sovětské republiky. To jenom pro ilustraci. Jistě mnozí z vás jsou mnohem důkladněji informováni o těchto problémech. V této souvislosti se ovšem není možné nezmínit o tendencích, které se byt zřídka, ale přesto objevují v Československu. Je to tendence k rozpadu této země. My jako Republikánská strana požadujeme zachování jednotného Československa na principu spolkového uspořádání. Tento požadavek není v Československu ojedinělý, naopak, v současné době víc než 80% občanů Československa by se v předpokládaném referendu rozhodlo pro jednotu naší země. To, že se o rozpadu Československa hovoří, ať už v domácích nebo zahraničních sdělovacích prostředcích, to, že dokonce o něm hovoří někteří tzv. političtí reprezentanti i na mezinárodních setkáních, je důsledkem toho, že celý problém tzv. rozpadu Československa je skutečně vůbec vyvolán a je důsledkem snah malé hrstky lidí. Bohužel lidí, kteří jsou dnes v Československu u moci, mají přístup ke sdělovacím prostředkům. Ti na domácí i na zahraniční politické scéně neustále rozvíjejí otázku rozpadu a přitom nemají pravomoc k tomu, aby o něčem takovém vůbec jednali. Jde vyloženě o osobní pohnutky mnohých současných vedoucích funkcionářů Československa, kteří k ukájení svých chorobných ambicí požadují rozpad Československa. Přitom Československo rozložit, by bylo politickou i ekonomickou sebevraždou. Československo je jako jednotný stát ve světě zavedeno. Československo je politicky i ekonomicky pojímáno jako jednotný stát a Československo bylo také jako politicky i ekonomicky jednotný stát vybudováno. Nelze prakticky dneska bez obrovských ekonomických a nenahraditelných morálních a politických škod něco takového uskutečnit.

133

PŘI ČEKÁNÍ NA ÚŘADECH
VÁS DŘÍVE NEBO POZDĚJI PŘEJDE SMÍCH.

Placeno dvakrát!!!

Když nám poskytl ministr Gross v televizním pořadu Kotel dne 2.4.2004. informaci o vyrovnání s Rakouskem málem jsem spadl ze židle. Podle tvrzení pana ministra, Federální vláda ČSSR v roce 1974. zaplatila Rakousku za majetek zabavený Sudeťákům. Viděl jsem najednou celý problém v hrůzných souvislostech. "Naše" vláda nejen kašle na reparace, ještě platí za

právoplatně nabytý majetek a "naše" soudy tento majetek následně přiklepou různým knížatům a hrabatům ověšených Železnými kříži za svoje udatenství při vyvražďování Rusů, Ukrajinců, Čechů a Židů. Takže my, daňoví poplatníci, platíme za tento majetek dvakrát. A hlavně platíme za blbost a naivitu většiny národa při volbách. **M. Straka**

Opravy WINDOWS

Americká softwarová společnost Microsoft varuje uživatele operačních systémů Windows před třemi závažnými chybami, které mohou mít za následek průnik do počítače s cílem získání některých citlivých dat uživatele.

14.4. 11:39

SEATTLE Microsoft proto vyzývá uživatele, aby si potřebné aktualizace sami stáhli ze stránky windowsupdate.microsoft.com, kde je možné si pořídit jednotlivé "záplaty" sloužící k odstranění chyb v operačním systému.

Dvě chyby ve Windows a další v Outlooku

Dvě závažné chyby se týkají samotného operačního systému a jedna řeší bezpečnost emailového klienta Outlook Express, který umožňuje prostřednictvím speciálního odkazu zpřístupnit celý počítač případnému hackerovi.

Redmondská firma na chyby svých programů upozorňuje pravidelně a většinou hned vydává opravný software, který je možné si stáhnout ze speciálních internetových stránek Microsoftu nebo přímo přes Windows Update. Stejný postup uplatňuje i teď.

Chyby jsou opravdu závažné

Microsoft sám chyby označuje jako kritické a připouští, že za určitých okolností by hackeři mohli z nezaplátovaného počítače smazat klíčová data či na něj nainstalovat záškodnické programy.

Aktualizovat je nutné co nejdříve

"Lidé by měli pochopit, že je nutné si pořídit aktualizaci co nejdříve," prohlásil viceprezident společnosti Network Associates Vincent Gullotto. Jeho firma se mimo jiné zabývá distribucí antivirového softwaru. **Novinky, ČTK**

Pokyny pro členy a místní organizace RMS pro přípravu voleb do Evropského parlamentu

Červnové volby budou příležitostí pro politickou a morální rehabilitaci naší strany a naší členské základny. Pro jejich přípravu však nejsou rozhodující jen hesla, ale také zajištění organizačního zázemí.

1. Obsazení okrskových volebních komisí: Jsou dvě možnosti, buď si místní organizace nebo pověřený člen zajistí jmenování členů a náhradníků okrskové volební komise naší strany na obecních úřadech sami nebo odešlou perfektně zpracovaný seznam členů a náhradníků na adresu sekretariátu Havlíčkův Brod a jmenování bude provedeno centrálně. Tuto činnost je zapotřebí realizovat v měsíci dubnu.

2. Zajištění propagačních ploch v obcích: V každé obci je starosta povinen zajistit pro všechny kandidující politické strany stejný prostor na obecních vývěsních plochách. Je tedy zapotřebí zajít na radnici a tento prostor si zamluvit. Každý zájemce o propagační materiál jej dostane na vyžádání z centrálních sekretariátů nebo od okresních a krajských předsedů, kteří jej obdrželi na poradě.

3. Propagace v místním rozhlasu: Každý obecní úřad je povinen zajistit na požádání relaci v místním rozhlasu. Cena této relace se obvykle pohybuje kolem 50 Kč za 10 minut.

4. Vyzýváme všechny členy a místní organizace, aby všemožně podpořili naše kandidáty.

Předsednictvo RMS

Oznámení

ÚŘEDNÍ HODINY SEKRETARIÁTŮ:

Praha St 15-17hod. Brno St 8-12hod. Havlíčkův Brod Čt 15-16hod.